

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **Rodinný pivovar BERNARD, a.s.**, se sídlem Humpolec, 5. května 1, zastoupeného JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem, se sídlem AK Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalovanému **Státní zemědělské a potravinářské inspekci, ústřednímu inspektorátu**, se sídlem Brno, Květná 15, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2011, č. j. BA901-2/107/9/2010-SŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou předanou k poštovní přepravě dne 12. 4. 2011 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu (dále jen „žalovaný“), ze dne 14. 2. 2011, č. j. BA901-2/107/9/2010-SŘ, a žalovaný byl zavázán k povinnosti nahradit žalobci náklady řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo změněno rozhodnutí

Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Táboře (dále jen „správní orgán“), ze dne 7. 10. 2010, č. j. BN307-6/2010/174/3/2010-SŘ.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobce napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť jím byl zkrácen na svých právech. Své žalobní námitky obsahově shrnul do tří žalobních bodů.

II. A Nedostatek úmyslného zavinění

[3] Žalobce namítal, že voda používaná k výrobě předmětných potravin splňuje všechny náležitosti kladené právními předpisy na vodu pramenitou a pouze kvůli administrativnímu opomenutí neměl potřebný certifikát. Tímto opomenutím nemohlo dojít k ohrožení zdraví spotřebitele.

[4] Žalobce rovněž namítal, že k nedostatečnému označení švestkových osvěžujících nápojů došlo z důvodu opomenutí, neboť na tuto potravinu se vztahují jiné právní předpisy než na pivo, které je jeho tradičním produktem, a jedná se o jeho nový výrobek. Navíc žalobce tento nedostatek v souladu s uloženým opatřením již odstranil.

II. B Nepřiměřená výše pokuty

[5] Žalobce má dále za to, že uložená pokuta ve výši 6.000,- Kč neodpovídá intenzitě a závažnosti eventuálního porušení právních předpisů. Správní orgány podle názoru žalobce nevzaly v potaz, že žalobce promptně splnil všechna uložená opatření, vzorně spolupracoval se správním orgánem, z jeho strany nebyla zjištěna subjektivní odpovědnost, nedošlo k žádnému závažnému následku ani k ohrožení zdraví spotřebitelů a ani nenastaly žádné přímé následky jednání žalobce.

II. C Nedůvodné neupuštění od pokuty

[6] Žalobce se domnívá, že mělo být upuštěno od uložení pokuty na základě ustanovení § 17i odst. 6 zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o potravinách a tabákových výrobcích“). Žalobce tvrdí, že pro takový postup splnil všechny zákonné podmínky. Zjištěný protiprávní stav v souladu s uloženými opatřeními k nápravě promptně odstranil. Užitím výrazu pramenitá voda na etiketě výrobků nedošlo k ohrožení zdraví spotřebitelů, neboť jak bylo zjištěno, tato voda splňuje požadavky kladené na pramenitou vodu. Žalobce se rovněž nedopustil žádného porušení práv duševního vlastnictví.

[7] Pokud se správní orgány rozhodly od uložení pokuty neupustit, pak toto své rozhodnutí měly dostatečným způsobem odůvodnit. Podle žalobce se tak nestalo.

III. Vyjádření žalovaného

[8] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť má za to, že postup správních orgánů byl v souladu se zákonem a uložená výše pokuty odpovídá míře a charakteru porušení povinností ze strany žalobce.

[9] K námitce nedostatku úmyslného zavinění žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí v němž se ztotožnil s názorem správního orgánu, který v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že „*provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny do oběhu, tedy v tomto případě účastník řízení, nese objektivní odpovědnost a je zcela na něm jaká opatření učiní, aby potraviny jím uváděné do oběhu byly do tohoto oběhu uváděny za stanovených podmínek.*“ V otázce viny tedy nehraje žádnou roli, že v případě neoprávněného použití termínu „pramenitá voda“ či nedostatečného označení švestkových osvěžujících nápojů šlo o administrativní opomenutí, které nemělo vliv na zdraví spotřebitelů, popř. bylo odstraněno. K odstranění těchto nedostatků žalobcem bylo žalovaným přihlédnuto při stanovení výše pokuty.

[10] Pokud jde o výši uložené pokuty, žalovaný ji nepovažuje za nepřiměřenou. V podrobnostech odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, v němž podle jeho názoru dostatečně popsal úvahy, kterými byl veden při ukládání pokuty a to jak vzhledem k rozhodnutí správního orgánu, tak vzhledem k hodnocení závažnosti sbíhajících se správních deliktů, jichž se žalobce dopustil. Žalovaný vyhodnotil celkovou závažnost správních deliktů jako malou a úhrnnou pokutu snížil na částku 6.000,- Kč, což je 0,012% horní hranice zákonné sazby.

[11] Žalovaný nesouhlasí ani s poslední námitkou, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebylo upuštěno od pokuty podle ustanovení § 17i odst. 6 zákona o potravinách. Možností upuštění od pokuty se žalovaný zabýval na straně 11 napadeného rozhodnutí a došel k závěru neupustit od ní vzhledem k okolnostem přičtených žalobci k tíži. Těmito byly jednak fakt, že žalobce se dopustil dvou sbíhajících se správních deliktů, a také fakt, že žalobce byl přímo výrobcem a sám určoval znění textu etiket. Žalovaný je názoru, že využil svého práva správního uvážení.

IV. Replika žalobce

[12] V následné replice žalobce zdůraznil, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval možnostmi upuštění od pokuty podle ustanovení § 17i zákona o potravinách a tabákových výrobcích a že dostatečně zdůvodnil výši uložené pokuty. Žalovaný měl podle názoru žalobce při posuzování přiměřenosti stanovené pokuty přihlédnout k závažnosti spáchaných deliktů, ke skutečnosti, že žalobce ihned protiprávní stav napravit, během správního řízení spolupracoval se správními orgány, že nedošlo k závažnému následku ani ohrožení zdraví spotřebitelů a dále ke skutečnosti, že nebyla zjištěna subjektivní odpovědnost ze strany žalobce.

V. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[13] Z konkrétních okolností přezkoumávané věci je pro přehlednost vhodné chronologicky zdůraznit následující skutečnosti.

[14] Opatřením správního orgánu ze dne 20. 11. 2009, č. j. D053-30536/09/D, byla žalobci uložena na základě výsledku kontroly dodržování povinností při výrobě potravin následující opatření k odstranění zjištěných nedostatků: D01: neuvádět na etiketách informaci, že k výrobě byla použita pramenitá voda - termín splnění do: 20. 1. 2010, D02: neuvádět na etiketách informace pro spotřebitele „...nepasterované české pivo...“ - termín splnění do: 30. 12. 2009 a D03: ve složení výrobku „BERNARD s čistou hlavou švestka“ uvádět množství zvýrazněné složky - termín splnění do: 30. 1. 2010.

[15] Žádostí ze dne 25. 1. 2010 požádal žalobce správní orgán o prodloužení termínu k odstranění nedostatků D01 až D03. Této žádosti správní orgán vyhověl a stanovil nové termíny pro splnění uložených povinností na 1. 3. 2010. Oznámením ze dne 5. 3. 2010 žalobce splnění uložených opatření potvrdil ve všech bodech.

[16] Z obsahu protokolu správního orgánu ze dne 7. 4. 2010, č. P023-30536/10, o výsledku kontroly uložených opatření vyplývá, že žalobce všechna uložená opatření řádně splnil.

[17] Dne 31. 8. 2010 zahájil správní orgán s žalobcem správní řízení č. j. BN 307-4/2010/174/3/2010-SŘ ve věci uložení pokuty podle zákona o potravinách a tabákových výrobcích. Toto oznámení bylo žalobci doručeno dne 3. 9. 2010.

[18] Rozhodnutím správního orgánu ze dne 7. 10. 2010, č. j. BN307-6/2010/174/3/2010-SŘ, byla žalobci uložena úhrnná pokuta podle ustanovení § 17a odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a tabákových výrobcích ve výši 10.000,- Kč (výrok I.), za to, že se žalobce: 1.) dopustil správního deliktu uvedeného v ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, když porušil povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství, a to čl. 16 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále jen „nařízení č. 178/2002“), a to tím, že: a) vyrobil a uvedl na trh 8 zde specifikovaných lahvových piv, která byla na spotřebitelských obalech označena chráněným zeměpisným označením „ČESKÉ PIVO“, které je zapsáno u Úřadu průmyslového vlastnictví, aniž by žalobce byl k datu kontroly uživatelem tohoto chráněného zeměpisného označení; b) vyrobil a uvedl na trh 3 zde specifikovaná lahvová piva, která byla na etiketě na spotřebitelském obalu mimo jiné i označena jako vyrobená z pramenité vody a zároveň byla u nich ve složení výrobku uvedena jako složka pitná voda. Užití údaje „Vyrobeno podle tradiční receptury z pramenité vody...“ na etiketě předmětných výrobků uvádělo spotřebitele v omyl, neboť k výrobě těchto piv je používána pitná voda čerpaná z vlastní studně pivovaru. 2.) se dopustil správního deliktu uvedeného v ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, když porušil povinnost stanovenou ustanovením § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona o potravinách a tabákových výrobcích, a to tím, že neprodleně

nevyřadil z oběhu potraviny nedostatečně označené. Jednalo se o 2 zde specifikované nealkoholické nápoje, u kterých nebylo ve složení výrobku vyznačeno množství švestkového koncentráту. Výrokem II. byl žalobce zavázán k povinnosti uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

[19] O odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 2. 2011, č. j. BA901-2/107/9/2010-SŘ, kterým rozhodnutí správního orgánu změnil tak, že úhrnnou pokutu snížil na 6.000,- Kč (výrok I.), za to, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, neboť svým jednáním porušil povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím požadavky na potravina, kdy užitím údaje „Vyrobeno podle tradiční receptury z pramenité vody...“ na etiketě předmětných výrobků, uváděl spotřebitele v omyl, neboť provedeným šetřením správního orgánu bylo z předložené receptury a protokolu o zkoušce vody zjištěno, že k výrobě těchto piv je používána pitná voda čerpaná z vlastní studně pivovaru, tedy nikoli voda pramenitá. Dále žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, neboť u 2 zde specifikovaných potravin neuvedl množství švestkového koncentráту. Výrokem II. byl žalobce zavázán k povinnosti uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že podle jeho názoru nebylo prokázáno porušení chráněného zeměpisného označení „České pivo“, nebylo prokázáno, že toto označení uvádělo spotřebitele v omyl ohledně zeměpisného původu předmětných piv, nebylo prokázáno ani to, že žalobce toto označení použil v rozporu s čl. 16 nařízení č. 178/2002. Proto tento skutek z výroku rozhodnutí správního orgánu vypustil a uloženou pokutu přiměřeně snížil. Dále žalovaný odůvodnil výši snížené pokuty a zabýval i možností upuštění od pokuty podle ustanovení § 17i odst. 6 zákona o potravinách a tabákových výrobcích.

VI. Posouzení věci krajským soudem

[20] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „soudní řád správní“), osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 soudního řádu správního a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 soudního řádu správního.

[21] Soud přezkoumal napadená rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (ustanovení § 75 odst. 2 soudního řádu správního). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu správního), sám přitom neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při nařízeném jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

VI. A K námitce nedostatku úmyslného zavinění

[22] V přezkoumávané věci byl žalobce potrestán za spáchání správního deliktu uvedeného v ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a tabákových výrobcích ve spojení s čl. 16 nařízení č. 178/2002 a dále za spáchání správního deliktu uvedeného v ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona o potravinách a tabákových výrobcích ve spojení s ustanovením § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona o potravinách a tabákových výrobcích.

[23] Ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a tabákových výrobcích stanoví, že provozovatel potravinářského podniku se dopustí správního deliktu tím, že jiným jednáním, než je porušení povinnosti dodržet požadavky na bezpečnost potravin, poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím požadavky na potraviny. V daném případě šlo o povinnost stanovenou v ustanovení čl. 16 nařízení č. 178/2002, které stanoví, že aniž jsou dotčena specifitější ustanovení potravinového práva, nesmí označování, propagace a obchodní úprava potravin nebo krmiv, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoli médiem uvádět spotřebitele v omyl.

[24] Ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona o potravinách a tabákových výrobcích stanoví, že provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny do oběhu, se dopustí správního deliktu tím, že uvádí do oběhu potraviny v rozporu s ustanovení § 10 odst. 1 nebo nevyřadí z dalšího oběhu potraviny podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a), které mimo jiné stanoví, že provozovatel potravinářského podniku je povinen neprodleně vyřadit z dalšího oběhu potraviny nedostatečně nebo nesprávně označené.

[25] Soud zdůrazňuje, že odpovědnost právnických osob za správní delikty je koncipována jako odpovědnost objektivní. Základem této odpovědnosti je existence protiprávního jednání či stavu. V přezkoumávané věci soud nemá pochyb o tom, že žalobce jednal protiprávně a nese plnou odpovědnost za spáchané správní delikty, přičemž ani následné splnění všech opatření uložených správním orgánem nezbavilo žalobce sankční odpovědnosti vybudované na objektivním základě. Úvahy o nedostatku úmyslného zavinění proto nejsou ve věci relevantní. K pojetí odpovědnosti za správní delikt právnické osoby jako odpovědnosti objektivní, soud odkazuje na bohatou judikaturu správních soudů. Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 5 A 110/2001 - 34, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 4 As 28/2006 – 65, oba dostupné na www.nssoud.cz. Námitku nedostatku úmyslného zavinění na straně žalobce soud důvodnou neshledal.

VI. B K námitce nepřiměřené výše pokuty

[26] Za správní delikt uvedený v ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a tabákových výrobcích mohly správní orgány uložit pokutu až do výše 3.000.000,- Kč; za správní delikt uvedený v ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona o potravinách a tabákových výrobcích potom až do výše 50.000.000,- Kč. Správní

orgány v přezkoumávané věci zcela správně aplikovaly tzv. absorpční zásadu, když ukládaly úhrnnou sankci podle ustanovení vztahující se na správní delikt nejprísněji postižitelný.

[27] Podle ustanovení § 17i odst. 2 zákona o potravinách a tabákových výrobcích, se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

[28] Ze zákona vyplývá, že způsob stanovení výše pokuty je výsledkem správního uvážení, a to zejména z hlediska zákonem vymezených kritérií. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, jak žalovaný hodnotil individuální povahu protiprávního jednání žalobce, k jakým konkrétním polehčujícím a přitěžujícím okolnostem v přezkoumávané věci přihlédl, jakými konkrétními úvahami a důvody byl veden při snížení výše uložené pokuty.

[29] Z hlediska způsobu spáchání správních deliktů hodnotil žalovaný k tíži žalobce skutečnost, že se dopustil dvou sbíhajících správních deliktů; dále skutečnost, že žalobce je výrobcem kontrolovaných výrobků, přičemž znění textu etiket výrobků sám určil a zadal k v výrobě. Z hlediska následků spáchání správních deliktů žalovaný hodnotil ve prospěch žalobce, že nebyly zjištěny negativní následky spáchaných správních deliktů na zdraví spotřebitelů ani negativní následky ekonomické. Z hlediska okolností spáchání správních deliktů hodnotil žalovaný ve prospěch žalobce, že zjištěný protiprávní stav odstranil v souladu s uloženými opatřeními k nápravě a během provádění kontroly se správním orgánem spolupracoval. K celkové závažnosti prokázaných správních deliktů žalovaný zřetelně uvedl, že tuto hodnotil jako malou. Žalovaný se tedy zákonnými hledisky pro stanovení výše pokuty řádně zabýval, přezkoumatelným a logickým způsobem uvedl konkrétní důvody, kterými se při rozhodnutí o snížení úhrnné pokuty řídil. Tvrzení žalobce o nepřiměřené výši pokuty proto soud s přihlédnutím k výše uvedené argumentaci nepřisvědčil.

VI. C K námitce nedůvodného neupuštění od pokuty

[30] Rovněž žalobní námitku týkající se nedůvodného neupuštění od pokuty, soud důvodnou neshledal.

[31] Podle ustanovení § 17i odst. 6 zákona o potravinách a tabákových výrobcích, orgán dozoru může od uložení pokuty upustit v případě, kdy došlo k nápravě protiprávního stavu v souladu s uloženým opatřením nebo bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti a nejednalo se o jinou než zdravotně nezávadnou potravinu nebo o klamání spočívající v porušování některých práv duševního vlastnictví.

[32] Slovo „může“ použité v ustanovení § 17i odst. 6 zákona o potravinách a tabákových výrobcích je třeba chápat jako možnost správního orgánu nikoli jako jeho povinnost. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného zřetelně vyplývá, že žalovaný se rozhodl využít svého práva správního uvážení a od pokuty neupustit, což odůvodnil tím, že přihlédl ke skutečnostem přičteným žalobci k tíži – tj.

žalobce se dopustil dvou sbíhajících se správních deliktů a znění textu etiket svých výrobků sám určil a zadal k výrobě.

[33] Úkolem soudu ve správním soudnictví je přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí, tedy posoudit soulad napadeného správního rozhodnutí se zákonem. Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, nýbrž posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem.

[34] Soud uzavírá, že žalovaný se otázkou možnosti upuštění od pokuty v přezkoumávané věci zabýval, ovšem tuto vyhodnotil negativně, přičemž nepřekročil zákonné meze svého správního uvážení. K vyslovenému závěru srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2010, č. j. 4 Ads 129/2009-111, dostupný na www.nssoud.cz.

VII. Shrnutí a náklady řízení

[35] Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, soud nezjistil, že by ze strany žalovaného došlo k chybné aplikaci hmotného práva či k chybné aplikaci procesního práva. Naopak s žalobcem uplatněnou argumentací se soud z důvodů uvedených shora neztotožnil, rozhodnutí žalovaného proto nelze označit za nezákonné, jimiž by žalobce byl zkrácen na svých právech.

[36] K namítané nezákonnosti napadeného rozhodnutí soud závěrem připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Afs 9/2005 – 74, dostupný na www.nssoud.cz, který vymezil institut nezákonnosti takto: „*Nezákonným je rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, a přitom ještě nejde o tak intenzivní rozpor, aby bylo možno usuzovat, že rozhodnutí neexistuje, tj. že je nicotné. Nezákonnost může být vyvolána buď chybnou aplikací hmotného práva (pak půjde o nezákonnost v tom smyslu, jak o ní hovoří § 78 odst. 1 soudního řádu správního), nebo práva procesního. Procedurální pochybení mohou mít charakter nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního nebo vad řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. b) a c) soudního řádu správního]; tyto vady řízení jsou však v rámci soudního řízení relevantní pouze potud, pokud jde o tzv. vady podstatné, tj. pokud porušení procesního práva mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*“ Soud uzavírá, že rozhodnutí žalovaného nenaplnuje definiční znaky nezákonného rozhodnutí.

[37] Za tohoto stavu věci soudu nezbylo, než žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítnout.

[38] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení

nemá, úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 17. října 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu